

Zprávy z farnosti

08/2005

Letní měsíce, které prožíváme jsou obdobím žní. Dozrává obilí, sklízíme některé plody, které jsou pro nás osvěžující. Jistě se nám přitom vybaví různá podobenství, která Pán Ježíš vyprávěl, která se týkají rozsévání a také sklizně. Víme, proč je vyprávěl. Je to poselství pro nás. Jaké semeno zaséváme, jak připravujeme půdu svého srdce pro slovo Boží? Jaké plody přinášíme, jaká je a nebo bude sklizeň?

O tom všem můžeme nyní více uvažovat, ale především pro to něco dělat. Znovu mohu připomenout modlitbu, četbu z Písma svatého a také chvíle zamyšlení nad tím, jak prakticky spojovat víru a každodenní život. Jestliže dobře využijeme těchto týdnů, přinese to změnu v našem životě. A pak se můžeme těšit, že také my budeme sklízet, a kéž by to byla úroda opravdu bohatá.

Požehnání vyprošuje

P. František

Hod'te síť na pravou stranu lodi...

...bylo heslem týdenního kursu Manželských setkání v Litomyšli. Když se na tento příběh z evangelia podíváme očima současných lidí, zjistíme, že neznámý muž radí profesionálům v oboru rybářství. Těmto mužům na lodi je přeci jasné, že když nemohli celou noc nic chytit, je nesmysl, že by zrovna na pravé straně lodi něco ulovili.

Někteří z nás, tím, že přijeli do Litomyšle, se stali těmi rybáři, kteří zdánlivě udělali něco, co jim momentálně nedává žádný smysl. Jiní přijeli s napětím a očekáváním, co se zde bude dít. Zda se jim někdo nebude pokoušet udílet nevyžádané rady, tak jako těm profesionálním rybářům. Ti, kteří přijíždějí již opakovaně, jsou jako učedníci, kteří se blíží ke břehu a poznávají Toho, kdo k nim mluví. Ti přicházejí hlavně proto, aby se vzájemně povzbudili, pracovali na svém vztahu a načerpali do dalších dnů společného života.

Tento týdenní kurz byl již 13-tým ročníkem, který je pořádán pod hlavičkou Centra pro rodinu, pro manžele převážně ze severu a východu Čech. Do přípravy Manželských setkání je každoročně zapojena početná skupina párů, které jsou ochotny se zapojit i přes to, že je to stojí mnoho času a dokonce i rodinných peněz. Velikou odměnou jim je, že se zde během několika dnů z neznámých lidí vytvoří báječná parta, která dýchá rodinnou atmosférou vzájemného přijetí.

Naším zázračným rybolovem byly i zkušenosti druhých párů a pro některé z nás se staly paprskem ve tmě. Tím, že se vždy najdou lidé, kteří se dokážou třeba i při přednášce hluboce otevřít druhým, vznikne neopakovatelná atmosféra.

v kapli nechybělo ani ohniště pro opékání ryb...

Co by měla udělat manželská dvojice, když už neví kudy kam? Měla by se rozhlédnout po těch, kteří jsou ve stejné situaci a nebo vyhledat pomoc odborníka. Manželská setkání nemohou rozhodně nahradit odbornou pomoc tam, kde je vztah již hodně narušený.

Bůh je ale nakonec jediný, kdo v nás může naše vzájemná zranění uzdravit a osvobodit nás od našich nemocí, selhání, zranění, strachů a obav. Nebe bylo opět celý týden v Litomyšli dokořán a ten, kdo měl čisté srdce, mohl odtud neomezeně čerpat. Děly se jako každý rok veliké věci a bylo radostí u toho být.

Každý by měl mít odvahu občas udělat něco, co mu zdánlivě nedává žádný smysl. Proto vám, drazí manželé, všem přejeme: „Hod'te síť na pravou stranu lodi“ a věřte, že rybolov bude zázračný.

Za Centrum pro rodinu manželé Iva a František Růžičkovi, foto R. S.

Okénko do knihovny

autor: Táňa Březinová
název: 100 + 1 zajímavostí z nejsevernějších Čech
z obsahu: začátek 2. kapitoly - Historie

Osídlení

Každý, kdo přemýšlí nad tímto krajem, si musí být vědom citlivosti tohoto území. Dříve tak úspěšný, nyní zapomenutý – dříve hustě osídlený, dnes poloprázdný. Tento kraj prožil svou vrcholnou slávu ještě za Rakouska-Uherska. Hustota zalidnění převyšovala hodnotu 350 obyvatel na km², což bylo dvakrát více, než průměrná hustota zalidnění v Čechách a čtyřikrát více než v Rakousku. V průmyslu pracovalo 75 procent obyvatelstva, v obchodě 10 procent, v zemědělství pouze 5 procent, 10 procent řadíme pod „ostatní“. Většina obcí dosáhla rozkvětu na přelomu století a před 1. světovou válkou. Drtivá většina obyvatelstva byla německého původu a tuto zemi považovala za svou. Proto se po vzniku ČSR snažili o odtržení „Sudet“ a jeho přičlenění k Německu, usilovali o státní útvar Deutsch-Böhmen. Léta hospodářské krize dolehla velmi tvrdě, protože obyvatelstvo zde nežilo ze svých sklizní, ale z práce v továrnách, což mělo za následek bídu, z textilu bylo propuštěno 40 procent zaměstnanců. To byl jeden z důvodů, proč se zdejší Němci tak postavili za hitlerovská hesla. A svůj nacionalismus dohnali do krajnosti. Pomáhali rozbít republiku, byli Hitlerovi k ruce při odtržení pohraničí a dále v průběhu války, i když právě je posílal jako vojáky na jistou smrt. Po osvobození kraje sovětskou a polskou armádou bylo německé obyvatelstvo na základě rozhodnutí vítězných vojenských mocností v Postupimi a Benešových dekretů za nepřátelský postoj k Československu a za spolupráci s nacismem odsunuto do Německa. Neodešli však všichni, jak se někdy píše, ale na základě výběru – soudilo se podle příslušnosti k Henleinově straně a podle činů, možná rychle a nepříliš spravedlivě, ale mnozí Němci odešli i dobrovolně. Nezůstalo jich zde mnoho a jejich osud nebyl šťastný. Stali se pouhou menšinou, a jak sami říkají, občany druhé kategorie. Jejich německví se nepřipomínalo, jistě by jim působilo potíže. Museli se dívat na to, jak byl kdysi bohatý kraj ničen, rozkrádán, jak byly vandalsky a zcela zbytečně pustošeny památky a jak pomalu mizí jejich domovina.

Kraj byl osídlen novými přistěhovalci a již čtvrtou generaci zde žijí Češi. Pohraničí se ale nestalo trvalým a hřejivým domovem pro všechny – osídlení bylo místy problematické, teprve čtvrtá generace zde zapustila kořeny. Mnoho provozoven úplně zaniklo, zhruba čtvrtina domovního fondu vzala za své. Zpřetrhání vazeb mezi obyvateli a krajinou znamenalo katastrofu v dějinách tohoto regionu. Tento kraj se řadí mezi nejzaostalejší v re-

publice a bude trvat ještě dlouho, než se „postaví na nohy“. Na výsledcích války nelze nic měnit, revidovat odsun nelze. Lze jen působit na dobré vztahy a na uchování minulosti, kterou nelze neodpovědně ničit nebo ji překrucovat. Protože bez minulosti je přítomnost „leda chudá“.

M. J.

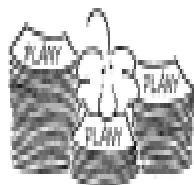
&

Knihovna se přestěhovala do učebny v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Krom domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 9:30 do 11:00** (K. Macoun).

&

Farní rada

... jsou stále prázdniny ...

I farní rada odpočívá!

Příští setkání farní rady se uskuteční 11. září 2005 v 18:45 (po večerní mši svaté). Do té doby opět čekají na vaše podněty a připomínky členové farní rady! Pište, volejte, mluvte, nabízejte svou pomoc, ...

Jaroslava Škodová

✱

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!

jméno	funkce
P. František Jirásek	Předseda Farní rady
Jiří Málek	Místopředseda
Jaroslava Škodová	Zapisovatelka
Milada Altnerová	Člen
Jindřich Macoun	Člen
Rudolf Sticha	Člen

✱

V sobotu 20. srpna 2005 na ČT 2 ve 20:30 je plánován přímý přenos z vigilie se Sv. otcem na setkání mládeže v Kolíně nad Rýnem.

✱

- Sedí profesor ve veřejné knihovně a sbírá jakési informace pro svou další přednášku statistiky, když najednou překvapen vykřikne: „Překvapivé! Zvláštní!“ „Co se stalo?“ ptá se jeden ze studentů. „Věřil byste, že při každém mém výdechu zemře jeden člověk?“ „Opravdu zajímavé,“ opáčí student. „A zkusil jste jinou zubní pastu?“

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2005	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	16 373 Kč	3 678 Kč	11 000 Kč	Na záplavy v Asii
Únor	6 183 Kč	1 687 Kč	3 400 Kč	Svatopetrský halář
Březen	5 276 Kč	1 907 Kč	0 Kč	
Duben	7 417 Kč	1 583 Kč	2 820 Kč	Na obrázek P. Marie na Jalůvčí
			2 600 Kč	Na bohoslovce
Květen	8 358 Kč	1 802 Kč	2 330 Kč	Na opravy kostelů
Červen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červenec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Srpen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Září	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Říjen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	43 607 Kč	10 657 Kč	22 150 Kč	

R. S.

Pouť do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2005	7. srpna	4. září
2. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných	6. listopadu	4. prosince

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hlavní nádr.	13:08	14:00	Dolní Žleb	14:18	16:00	17:23
Čertova Voda	13:18	14:10	Čertova Voda	14:23	16:05	17:28
Dolní Žleb	13:23	14:15	Děčín hlavní nádr.	14:33	16:15	17:38

Řekněte známým a pojedte s námi!

- „Franto, proč piješ pivo brčkem?“ „Slíbil jsem manželce, že se mé rty sklenice piva nedotknou!“

Credo... *SPOLEČENSTVÍ SVATÝCH* ...

(23. pokračování)

Pro křesťanství se toto společenství svatých (ve smyslu biblickém a ontologickém, nikoli morálním), tedy společenství křesťanů, těch, kdo byli přijati Kristem za vlastní, „táhne“ přes všechny věky i bez hranic prostorových. Tím, že jsme připojeni ke Kristu, a tím, že jsme dostali jeho Ducha, tím jsme spojeni - my, kteří zde nyní žijeme, i ti, kteří zde žili před námi a jsou nyní u Boha. Všichni si vzájemně můžeme prospívat, všichni patříme k sobě. Svatí (teď myslím to slovo, jak ho používáme běžně, tedy světci kanonizovaní) se za nás u Boha přimlouvají - to znamená, že jejich pomoc pro nás jde přes Boha a je vázána na Boží osobu. My nemůžeme pochopit, co a jak to tam „dělají“. Popisovat tento mechanismus působení by bylo velice zavádějící. Nejsme schopni poznat, jak to funguje, ale jsme schopni poznat, že to funguje. Dokázat ne, poznat ano. Přes Krista - hlavu mystického těla církve - jsme si všichni schopni prospívat, ať už jsme církví bojující, trpící nebo vítěznou. Zde se jedná nejen o svaté, ale o všechny, kteří jsou za hranicí smrti a zatím nedosáhli plné účasti na Božím životě, kterým právě můžeme pomáhat i my.

Stejně je tomu i s modlitbou k Panně Marii. Říkat, že se za něco musíme modlit dříve k Panně Marii, je jistě zavádějící. Jde-li o „distanční“ a „kompetenční“ cestu, přidržme se Písma, kde je, že „smíme volně a s důvěrou přistupovat k Otci.“ Druhá věc je osobní zkušenost, osobní vztah. Každý máme svou osobní, vlastní cestu a záleží na každém jedinci, jak tyto vztahy chápe.

Výrazy jako „přimlouvá se za nás“, „zastává se nás“ (naproti tomu „d'ábel je žalobcem u Boha“) je třeba chápat jako analogické výrazy a nedávat jim absolutní smysl. Je to pokus o vyjádření transcendentní skutečnosti výrazy, které máme z tohoto světa. Společenství svatých nelze chápat jako „informátory“, ale zároveň nejsou „nadbyteční“ - my k sobě patříme a to je dáno řádem Božím.

A tohle vzájemné patření k sobě je myšlenka velice bohatá, a přitom křesťany nedomyšlená. My k svatým často vzhlížíme a chodíme zdobit jejich hroby, ale necítíme se s nimi v Kristu jedno. My víme, že jsou po celém světě křesťané, kteří se modlí, ale my s tím nepočítáme a hraje si jenom na svém písečku. Toto vědomí nám skutečně chybí.

A teď se znovu vraťme k textu z 1 K 12, 12 - 13. To je Pavlova představa o církvi jako o těle, kde má každý svou funkci a hlavou je Kristus. Z nás ze všech se stalo jedno tělo, protože nás všechny tentýž Duch dovedl ke křtu. Tedy to, že se mluví v Credo o Duchu svatém vedle církve, to není opravdu náhodou, církev je skutečně vytvářena Duchem svatým. Tentýž

Duch nás dovedl ke křtu. A jinde u Pavla: „Jenom pod vlivem Ducha Božího může někdo říci: Ježíš je ‚Pán‘.“ Duch svatý je v jistém smyslu slova původcem víry v nás, je obživovatelem naší víry, je tím, kdo nás obklopuje. A protože my to moc často nevíme a nepočítáme s tím, mimo jiné také proto jsme tak atomizováni, tak rozdrobeni. A tak si tu běháme každý se svou starostí a bolestí a nevíme o tom, že patříme k sobě. My jsme něco víc než zájmový spolek, my k sobě nepatříme jenom proto, že rádi chodíme do kostela, ale proto, že nás zevnitř spojuje Duch svatý. A to je obrovská věc. Ale vyzkoušejte si to, jak hluboce tomu věříte, až uvidíte nějakého křesťánka, který to myslí upřímně, ale který je vám přesto protivný. A teď si uvědomte, že ho Duch svatý s vámi spojuje! To platí pro mne taky. Kdybych to lépe dokázal, určitě bych lidi v konfliktních situacích lépe snášel. To tedy platí pro každého z nás.

Duch svatý nás skutečně spojuje a on je opravdu původcem naší víry, i když ta víra někdy vypadá všelijak podivně. A tak tentýž Duch, který nás přivedl ke křtu, byl námi v hojnosti přijat, on nás vybavil svými dary, svou silou. Bylo by velice dobré, kdybyste doma vzali 1. list Korint'ánům a našli si v něm, co je tam o Duchu svatém. Pavel tam - i ve všech ostatních výkladech - spojuje Ducha svatého také s církví. Jestliže si také vzpomenete na Ježíšova zaslíbení Ducha svatého, ta byla také vždycky spojována s církví. Duch svatý byl vždycky slibován učedníkům: „Duch, který vás uvede do celé pravdy.“ - „Jiného utěšitele vám pošlu: Ducha. Ve vás zůstane, ve vás bude.“ To říká vždycky všem, celému společenství učedníků. Duch svatý je dáván církvi. Tohle se, bohužel, v běžném křesťanském smýšlení zatemnilo. Nu, ověřte si toto: řekne-li se „Duch svatý“, nač si vzpomenete? Co se vám vybaví? - Biřmování, rozum a duše, sedmero darů Ducha svatého - ale to je všechno chápáno příliš individuálně: chápu dary, které jsem dostal já. Ale to zdaleka není celé.

Vidět Ducha svatého v dimenzích církve, to je úkol, který před námi teprve stojí, protože to v běžném křesťanském podvědomí není příliš rozšířené - a to je škoda - protože Duch svatý církev skutečně oživuje.

V Janově evangeliu čteme tato slova: „Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání, a já požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi na věky - Ducha pravdy, kterého svět nemůže přijmout, poněvadž ho nevidí ani nezná. Vy jej znáte, neboť s vámi zůstává a ve vás bude“ (J 14, 13 - 12).

Tohle slíbil Kristus a tím pádem se tomu dá věřit. To se má naplnit na nás. V nás má Duch přebývat, u nás má být. Záleží tedy velice na tom, jak si toho budeme vědomi a jak budeme vůči tomuto Duchu pozorní. Do jaké míry se jím - jako církev - necháme zvládnout.

Credo podle P. A. Opatrného (pokračování příště)

Křesťanské ctnosti a charakter

Rozhodl jsem se uvádět na pokračování některá místa v Písmu svatém, kde nalezneme odpovědi na otázky, které si občas klademe. Zkuste si to vyzkoušet.

R. S.

- **Život v hojnosti**
J 10, 10.
- **Smyšl pro povinnost**
Lk 20, 21-25.
- **Střízlivost**
1 Te 5, 6-8.
- **Důvěra**
Ž 37, 3-5; Př 3, 5-6.

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S. a dalších informátorů

- F JUFE** - Schönstattské hnutí srdečně zve na setkání nejen schönstattské mládeže do Slavňova (4 km od Nového Města nad Metují) ve dnech 29. září - 2. října 2005. Tématem setkání jsou otazníky církve (proč zrovna katolíků?). Setkání je určené pro mladé od 20 let. Cena 400 Kč pro studující a 500 Kč pro pracující.

Bližší informace a přihlášky na adrese: František Válek, Jubilejní 446, 514 01 Jilemnice; tel.: 777 239 166; e-mail: valekfl@centrum.cz; web: www.schoenstatt.cz. Přihlásit se je potřeba do 15. září 2005.

- F Víkend pro otce s dospívajícím synem** - Diecézní Centrum pro rodinu biskupství litoměřického a Centrum pro rodinu občanské sdružení pořádají od 30. září do 2. října 2005 na skautské základně Mentaurov, č. p. 225 (u Litoměřic směr Pokratice, Sebusín) Víkend pro otce s dospívajícím synem aneb: „Mnoho mužů má děti, ale málo dětí má otce!“

Podmínkou účasti je společná, dobrovolná účast otce a jednoho dospívajícího syna na celém programu víkendu. Věk syna 15 - 18 let, příjezd v pátek 30. září mezi 18:30 a 19:00. Ukončení v neděli 2. října cca v 15:00. S sebou: spacáky, bubny, hudební nástroje, nůž a mužskou odvalu se smyslem pro dobrodružství. Cena víkendu pro oba: 1 200 Kč za celý pobyt i se stravou. Bližší informace, pokyny a přihlášky, nejlépe do 31. 7.: František Růžička, Husitská 128/32, 417 41 Krupka, mobil: 602 282 520, e-mail: frantisek.ruzicka@mukrupka.cz. Upozornění - jediná možná forma přihlášení je písemnou formou s vlastnoručními podpisy.

(Viz také příspěvek v ZzF 07/2005, str. 18-20).

F Mše svaté v okolí - podle informací od vás vznikla tabulka, která je k dispozici ve starších číslech ZzF a na našich webových stránkách.

F Další informace - navštivte stránky: RKF.DC.Podmokly@seznam.cz ...

Věroměr

Max Kašparů

(5. pokračování)

5. kapitola

Dva automobily

Člověk má na rozdíl od zvířete schopnost představivosti. Využijte této typicky lidské vlastnosti, posaďte se a představte si jedno krásné sobotní odpoledne. Máte uklizeno, sedíte s rodinou po obědě u kávy a nečekaně zazvoní zvonek u vchodových dveří. Sejdete dolů a před vaším domem stojí dodávkový automobil. Řidič se představí a s úsměvem sdělí, že jste byli vylosováni v soutěži a vyhráli jste vzácnou orientální květinu. Výhru si můžete dát kamkoli do bytu. Do obývacího pokoje, ložnice, kuchyně. Všude zpestří váš domov. Když potom odhrne z vozu plachtu, uvidíte nádhernou exotickou rostlinu a ucítíte krásnou, pronikavou vůni. Kdo by takový dar nepřijal... Přes veškerou skromnost, kterou máte, nenecháte si určitě takové tajemství jen pro sebe a hned začínáte plánovat, jak pozvete své nejlepší přátele a budete se společně s nimi radovat ze vzácné květiny, která provoněla váš dům a stala se místem, kolem něhož se schází celá rodina. A nejen to. S radostí předáte svým nejbližším a přátelům rašící výhonky tohoto daru obohacujícího život.

Sotva jste uložili vzácnou květinu na místo, zvoní opět u vašich dveří zvonek. Když otevřete, stojí před domem automobil s plachtou a řidič vám sděluje, že má pro vás zase něco neobvyklého. I tentokrát je to jen pro vás, můžete si to dát do kuchyně, ložnice nebo obývacího pokoje. A když k vaší zvědavosti a netrpělivosti odhrne z vozu plachtu, leží tam mrtvola. Přestože řidič dodá, že jde o mrtvolu čerstvou, je určena vám a je zadarmo, nepochybují o tom, že takový dárek nepřijmete a budete dělat všechno pro to, aby šofér odvezl mrtvolu tam, kam patří, do márnice nebo krematoria, mezi mrtvé.

Nyní bych vás poprosil, abyste se z představ vrátili do každodenní reality a snažili se odpovědět si na otázku, proč naše okolí většinou odmítá přijmout víru v Ježíše Krista. Říká se, že každé přirovnání kulhá. Vím to dobře, a přesto jsem použil tato přirovnání záměrně, abych na nich objasnil odpověď na otázku, zda to není právě naše vina, vina nás křesťanů, že nedáváme Ježíše Krista tomuto světu jako naději a řešení, ale jako mrtvolu.

Jako někoho, kdo se těm druhým plete pod nohy a komplikuje jim život. Zeptejme se sami sebe, zda právě my jsme přijali Ježíše jako někoho, kdo „provoní“ naše vlastní životy, kdo dá novou chuť našim vztahům, kdo zkvalitní soužití v našich rodinách. Přijali jsme sami Ježíše jako světlo, jako balzám, jako lék? Jsme sami Ježíšem a pro Ježíše nadšeni natolik, že svoláváme své přátele a nabízíme víru v Syna Božího i jim? Nebo vystupujeme před lidmi jako muzeální rekvizity, které se snaží na začátku jedenadvacátého století se zdviženým prstem napravovat svět a dávat mu mravní lekce? Nepohřbíváme vlastníma rukama víru a nestěhujeme se k ní potom do hrobu zavaleného kameny přetvářky a nasládlého pobožnůstkářství? Nežijeme na hřbitovech, které lidé hledající Boha obloukem obcházejí? Nejsme sami zdaleka čitelní svou životní strnulostí a nesrozumitelným nářečím? Je na nás vidět upřímná a nesektářská radost z toho, že jsme našli cestu, pravdu a život?

Jeden mladý muž mi řekl, že kostelní dívku pozná podle sloganu: „Smutný pohled, bledá líčka – jedním slovem katolička.“ Tak možná vypadá výše popsany typ dívky kostelní. Tak ale nevypadá v žádném případě mladý člověk, který uvěřil v Ježíše Krista, přijal ho jako Pána a přítele, odvalil kameny z vlastního hrobu a spolu s Ježíšem vstal.

V živé víře do nového života.

(pokračování příště)

Slavnosti a svátky

6.	8.	Svátek Proměnění Páně
9.	8.	Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy
10.	8.	Svátek sv. Vavřince, mučedníka
15.	8.	Slavnost Nanebevzetí Panny Marie
27.	8.	Svátek sv. Bartoloměje, apoštola

LITURGIE

Výroční dny biskupů

8.	8.	Mons. Duka	svátek
15.	8.	Mons. Lobkowicz	kněžské svěcení (1972)
20.	8.	Mons. Cikrle	narození (1946)
27.	8.	Mons. Koukl	biskupské svěcení (1989)
29.	8.	Mons. Graubner	narození (1948)
31.	8.	Mons. Lobkowicz	převzetí diecéze (1996)

Setkávání

Pozor na prázdninové změny!!!

- ◆ ~~každou 1. neděli ráno v kostele – dětská mše svatá~~
- ◆ ~~každou 1. neděli ráno na faře – společná snídaně~~
- ◆ každou 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ ~~každá 2. neděle v měsíci od 18:45 – setkání Farní rady~~
- ◆ každou neděli od 9:30 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ ~~každé 2. úterý od 15:30 na faře – setkávání ministrantů~~
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ ~~každé úterý od 18:00 do 19:00 – vzdělávací kroužek~~
- ◆ každou středu od 18:30 na faře - nácvik zpěvu
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ ~~každý 1. pátek na faře v Jílovém od 19:00 – setkání farníků~~
- ◆ každá 2. a 4. sobota, kostel Bynov - setkání u kytary
- ◆ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	06:45	
Úterý		17:00
Středa	06:45	
Čtvrtek		17:00
Pátek		17:00
Sobota		17:00 Bynov *)

*) mše sv. 1., 3. a 5. So; bohoslužba slova 2. a 4. So.

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:30	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	17:00	Kostel Nejsvětější Trojice

☞ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 28. 08. 2005, před 1. nedělí v září ☞

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 8 Kč)